

această situație – atunci poate să decidă începutul unei lucrări care să pună în valoare viața lui. Și dacă are minte, va decide să lucreze pentru ceva care nu se supune morții. După cum și Sfântul Metodie, apostolul slavilor, împreună cu fratele său Sfântul Chiril, când erau tineri încă, au decis să nu se ocupe cu nimic din cele care nu sunt nemuritoare. Și singurul lucru pentru care merită să trăim este Viața care a ieșit din Mormânt a treia zi. Și singurul Om pe care merită să-L urmărim și să-L iubim deplin este Dumnezeu-Omul Iisus Hristos Care ne și dăruiește fiecăruia posibilitatea să devenim

dumnezei după har și să gustăm hrana cerească a Raiului.

Nu există alte probleme esențiale pentru om, astăzi la fel ca și ieri, decât numai problema morții. Și pe aceasta a rezolvat-o Hristos prin Învierea Lui.

Cel care trăiește întru Dumnezeu-Omul Cel Înviat, nu poate să se supere, nu poate să fie amărât sau trist, deoarece trăiește în fiecare zi și continuu Paștele, ca și Cuviosul Serafim de Sarov care îi heretisea pe toți cei care îl vizitau, zicându-le: „Hristos a înviat!”.

Sursa: sfantulmunteathos.wordpress.com
Interviu realizat de Pr. Ștefan Zară pentru Martyria. Traducerea dialogului Monahul Gherasim Prodromitul.

PROGRAMUL LITURGIC

Vineri <i>19 iulie</i>	21:00	PRIVEGHERE: Vecernia și Litia, Utrenia și Sfânta Liturghie - HRAM → <i>Sfântul și slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul</i>
Sâmbătă <i>20 iulie</i>	18:00	Vecernia
Duminică <i>21 iulie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Romani 10, 1-10; Ev. Matei 8, 28-34; 9, 1; glas 4 → Duminica a 5-a după Rusalii (Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Simplificați-vă viața și stresul va fugi.”

– Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul

Nr. 303 / 14 iulie 2019

ARHIMANDRITUL
ELISEI

STAREȚUL SFINTEI
MĂNĂSTIRI SIMONOPETRA

SFÂNTUL MUNTE ATHOS

HRISTOS A ÎNVIAT!

- PARTEA I -

„DISTRAGEREA ATENȚIEI ȘI
PIERDEREA TIMPULUI ÎNTRU
ÎNDELETNICIRI NEFOLOSITOARE”

**1. Societatea de astăzi și cum
trebuie să fie viața creștină.**

Societatea de astăzi, lumea contemporană, care este deja unită sub aspect cultural, este caracterizată de către mulți ca o lume *post-creștină*. Firește, cei care fac aceste constatări sunt foarte încântați de aceasta. Ei cred că în sfârșit omul s-a eliberat de așa-zisele îngrădiri pe care i le-a făcut religia. Vedem însă că în loc să își găsească libertatea, omul contemporan este mai mult decât în oricare altă epocă legat și subjugat de idoli pe care și i-a făcut. Ar fi o mare greșală să zicem că epoca noastră nu este

religioasă, este mai degrabă foarte religioasă, însă idolatră. În ciuda reușitelor științei și a tehnologiei, oamenii s-au făcut robi falșilor dumnezei care ies în evidență prin media, reclame, modă etc.

Foarte mare este progresul tehnologic din ultimele zeci de ani, dar aceasta a constituit mai curând un revers cultural și duhovnicesc. Am dat înapoi, și o poate constata oricine privind nivelul de educație al copiilor noștri care văd multe imagini, au multe informații, însă nu știu să se exprime în limba lor, nu știu să comunice și să se comporte comunitar. Am putea să menționăm și alte simptome ale acestei îmbolnăviri de care suferă epoca noastră. Dar zicem următoarele: în loc de *post-creștină*, aș zice mai degrabă că lumea este *pre-creștină*. Mesajul Domnului Hristos nu a pătruns peste tot, fiindcă nu este ascultat de cei mai mulți membri ai societății de astăzi. Prin urmare, nu și-a pierdut nimic din actualitatea lui, de ajuns să se găsească oameni care să poată mărturisi cu putere mesajul real și pentru totdeauna nou și revoluționar al Învierii și al vieții celei întru Hristos. „*Creștinismul abia a început*”, zicea Părintele Alexander Men.

2. Alergarea lumii și multele informații.

În înțelesul pe care îl dă Noul Testament, caracteristica „*lumii*”, adică a omului care a căzut în mâinile stăpânului acestei lumi, este **confuzia**, „*diversiunea cea cu vicleșug*” care îl scoate pe om din el însuși cu scopul de a se preocupa exclusiv de cele din afara lui, de cele din jur. Devine „ieșit din sine” după cum se spune la începutul Triodului despre fiul cel pierdut. Și noi trăim deja, mai ales în ultimul timp în urma dezvoltării noilor medii de comunicare, trăim într-o lume a cantității și a înstrăinării. Și cu cât sporesc și se înmulțesc cunoștințele despre materie, cu atât se micșorează cunoașterea cea reală care începe cu autocunoașterea.

Da, cei mai mulți oameni se adâncesc astăzi într-un ciclu de informații pe care nu pot să le controleze și le sunt nefolositoare în esență. Însă, deși trăiesc mai mult decât în orice alt veac în deșertăciune, cu toate acestea ei încă sunt „chipul lui Dumnezeu”, o scânteie rămâne înlăuntrul omului și așteaptă să se reînsuflească. Și când se deșteaptă cineva și începe să înțeleagă că în deșert se scurg înapoi toate cele ale idolilor, atunci înțelege precum fiul cel pierdut că

s-a îndepărtat de patria sa cea adevărată, de căminul părintesc, și poate să se ridice și să înceapă calea de întoarcere. Fiindcă atunci când se aprinde înlăuntrul omului acea scânteie a dragostei și a dorului după Dumnezeu, poate ușor să se desprindă de cele care îl leagă și îl țin încătușat, după cum un narcoman sau un alcoolic poate să se detoxifice numai dacă găsește o orientare pozitivă, un răsărit al vieții lui. Și va fi dorul după Dumnezeu acela care îl va ajuta să se întoarcă din multele informații inutile ca să caute „știrea și informația” cea adevărată – expresie folosită și de părinții filocalici – „vestire” care va dăruia inimii lui rugăciune și participare la viața Bisericii.

3. Cel mai rău lucru este că omul nu se poate ruga...

În loc să spunem că nu se poate ruga omul contemporan, poate ar trebui să spunem mai corect că nu vrea să se roage sau că nu a învățat ce este rugăciunea. Fiindcă, dacă știa, foarte ușor ar fi putut arunca toate cele nefolositoare din viața lui ca să se ocupe numai cu rugăciunea și cu vederea lui Dumnezeu.

Omul trăiește întru necunoaștere și de multe ori chiar intenționat întru neștiință, pentru că pe Dumnezeu chiar dacă nu îl cunoaștem, tot ne este frică de El. Și rareori există aței reali, cei mai mulți oameni au o credință ascunsă în adâncurile sufletului, o simțire a prezenței lui Dumnezeu în viața lor, dar le este frică să o înfrunte cu curaj, fiindcă știu că aceea îi va sili să își reconsidere întreaga viața lor și să iasă din letargia confortului lor, să se trezească și să înceapă să lucreze duhovnicește.

4. Care este cea mai dificilă problemă a lumii contemporane?

Poate cea mai dificilă problemă a omului contemporan este, așa cum am spus la început, distragerea atenției și pierderea timpului întru îndeletniciri nefolositoare, inutile, și consecințele lor, adică necunoașterea și uitarea lui Dumnezeu. Filosofii cei vechi spuneau că filosofia este cercetarea și studierea morții. Când ajunge omul să înțeleagă că va muri, poate chiar astăzi, dacă nu zace totalmente în ne-simțire – și din păcate mulți au ajuns în